

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ
Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Sedința publică din
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE
Asistent judiciar
Asistent judiciar
Grefier

Pe rol este soluționarea cererii formulată de reclamantii

, toți cu domiciliul procesual ales în
la în contradictoriu cu pârâtul
cu sediul în
având ca obiect drepturi bănești- plata indemnizației de
periculozitate și hrană.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantii lipsă, d-na
avocat , lipsă fiind reprezentantul pârâtului.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța constată că la dosarul cauzei, s-au depus pentru termenul de astăzi, note de
ședință și cerere de amânare din partea pârâtului .

Instanța reține faptul că în ceea ce privește constatarea incidenței prevederilor O.U.G.
nr. 62/2024, pârâtul arată că nu se opune
sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Totodată se reține faptul că pârâtul
invocă excepția lipsei interesului procesual în ceea ce privește capătul nr. 2 al de cerere al
acțiunii, motivat de faptul că, niciunul dintre reclamantii nu mai are calitatea de salariat al
pârâtului .

Reprezentanta reclamantilor arată că nu are cunoștință despre aceste note de ședință.

Instanța aduce la cunoștința reprezentantei reclamantilor, faptul că aceste note de
ședință au fost înregistrate astăzi, însă au fost depuse în cursul zilei 8 octombrie 2024, la ora
17.39, după terminarea programului de lucru al instanței.

Instanța pune în discuția reprezentantei reclamantilor să-și exprime poziția procesuală
raportat la incidența OUG nr. 62/2024.

Reprezentanta reclamantilor apreciază că ar fi aplicabile dispozițiile OUG nr. 62/2024,
menționând că dânsa nu a reușit să parcurgă practică anterioară a Înaltei Curți de Casație și
Justiție, însă apreciază că în privința ultimului capăt de cerere cel privitor la plata orelor
suplimentare, privitoare la timpul necesar deplasării la și de la locul de muncă, acolo nu a
identificat pronunțări anterioare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța pune în discuția reprezentantei reclamantilor să menționeze dacă în aprecierea sa, s-ar impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea soluționării acestui dosar până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta reclamantilor arată că pentru reclamanti, interesul nu ar fi de suspendare a soluționării cauzei. Consideră că OUG nr. 62/2024 ar fi aplicabilă, însă, nu solicită aplicarea în cauză a prevederilor O.U.G. nr. 62/2024, însă lasă la aprecierea instanței această chestiune.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru a se pronunța asupra modalității de interpretare a dispozițiilor legale care fac obiectul prezentului litigiu.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, raportat la art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, coroborat cu art. 396 alin. 2 cod procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de _____ și stabilește că pronunțarea va avea loc prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de azi, 09 octombrie 2024.

Președinte

Asistenți Judiciari

Grefier

ROMANIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ
Dosar nr.:

cod operator - 4204

ÎNCHEIERE

Ședința publică din
Instanța constituită din:

PREȘEDINTE
Asistent judiciar
Asistent judiciar
Grefier

Pe rol este soluționarea cererii formulată de reclamantii
, toți cu domiciliul procesual ales în
, în contradictoriu cu pârâtul
cu sediul în
, având ca obiect drepturi bănești- plata indemnizației de
periculozitate și hrană.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc la data de , fiind consemnate în
încheierea de ședință din aceea dată, când instanța în aceeași compunere, având nevoie de timp
pentru a delibera, în baza art. 396 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea soluției pentru
astăzi

TRIBUNALUL

Având în vedere dispozițiile art. 396 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea soluției asupra sesizării Î.C.C.J., conform O.U.G. nr. 62/2024 la
data de și stabilește că pronunțarea va avea loc prin punerea soluției la dispoziția
părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de azi

PRESEDINTE

ASISTENȚI JUDICIARI

GREFIER

Red: 2ex.

ROMANIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ
Dosar nr.

Cod operator 4204

ÎNCHEIERE

Ședința publică din
Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

Pe rol este soluționarea cererii formulată de reclamantii

, toți cu domiciliul procesual ales

în contradictoriu cu pârâtul
cu sediul în

având ca obiect drepturi bănești- plata indemnizației de
periculozitate și hrană.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc la data de , fiind consemnate în
încheierea de ședință din acea dată, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, în
baza art. 396 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea soluției pentru ziua de și
pentru azi,

TRIBUNALUL

Având în vedere imposibilitatea constituirii completului de judecată raportat la faptul
că d-na asistent judiciar lipsește din instanță fiind în delegație,

DISPUNE:

Amână pronunțarea soluției asupra sesizării Î.C.C.J conform O.U.G. nr. 62/2024 la
data de și stabilește că pronunțarea va avea loc prin punerea soluției la dispoziția
părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de azi,

Presedinte

Asistenți judiciari

Grefier

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE – sesizare ICCJ

Ședința publică din ----

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE----

Asistent judiciar ----

Asistent judiciar ----

Grefier ----

Pe rol este pronunțarea asupra cererii formulate de reclamantii----, în contradictoriu cu pârâtul----, având ca obiect drepturi bănești- plata indemnizației de periculozitate și hrană.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc la data de----, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța în aceeași compunere, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 396 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea soluției pentru data de----, ----și pentru data de azi-----, când a hotărât următoarele.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și asupra suspendării cauzei, constată următoarele:

I. Expunerea litigiului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului---- la data de 22.02.2022, reclamantii----, au solicitat instanței în contradictoriu cu pârâtul----:

1. În temeiul art. 19 din H.G. nr. 77/2003, obligarea angajatorului la calcularea și acordarea în favoarea reclamantilor a indemnizației de periculozitate și hrană începând cu data de 01.10.2020 și până în prezent, la nivelul indemnizației acordate în perioada aug. 2019 - sept. 2020, prin raportare la Hotărârea Consiliului Județean Maramureș nr. 201/2019 privind stabilirea cuantumului indemnizației de periculozitate pentru salvatorii montani din cadrul----, astfel cum aceste drepturi sunt evidențiate în Anexa nr. 1 la acțiune;

2. În temeiul art. 5, al art. 113 și al art. 137 din Codul Muncii, constatarea nelegalității actualului program de muncă al reclamantilor și obligarea angajatorului la stabilirea unui program de muncă legal, prin care repausul săptămânal să nu fie impus doar în zilele de luni și marți ale fiecărei săptămâni, ci să fie stabilit alternativ și egal atât în zilele de sâmbătă și duminică, cât și în alte două zile consecutive din timpul săptămânii de lucru, și care să asigure respectarea repausului săptămânal și în zilele de sâmbătă și duminică, dar și respectarea duratei normale a timpului de muncă repartizat inegal;

3. În temeiul dispozițiilor art. 137 alin. 3 Codul muncii, raportat la art. 21 alin.3 din Legea nr. 153/2017, obligarea angajatorului la calcularea și acordarea în favoarea reclamantilor a sporului de 100% din salariul de bază aferent muncii prestate în zilele de sâmbătă și duminică sau

în zilele de sărbătoare legală începând cu data de 09.01.2021, conform programului de muncă inegală dispus de conducătorul unității angajatoare, astfel cum aceste drepturi sunt evidențiate în Anexa nr. 2 la acțiune;

4. În temeiul art. 21 alin.3 din Legea nr. 153/2017, obligarea angajatorului la plata în favoarea reclamanților a orelor de muncă suplimentară efectuate începând cu data de 09.01.2021 și prestate peste programul normal de lucru, constând în timpul alocat pentru deplasarea la și de la locul de muncă, aceste ore suplimentare urmând a fi plătite cu un spor de 75%, respectiv de 100% din salariul de bază, în funcție de ziua în care au fost prestate de salariat, astfel cum aceste drepturi sunt evidențiate în Anexa nr. 3 la acțiune.

5. Obligarea angajatorului la suportarea cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul proces.

În motivarea cererii că reclamanții sunt angajați în cadrul-----, între angajat și angajator fiind încheiate contracte individuale de muncă, precum și acte adiționale.

Serviciul -----are arondate 3 baze, respectiv, -----, -----și----- . Reclamanții își desfășurau activitatea la momentul sesizării instanței la -----și----- .

În privința solicitării de acordare a indemnizației de periculozitate și a normei de hrană, s-a arătat în cuprinsul cererii de chemare în judecată că sunt aplicabile prevederile art. 19 din H.G. nr. 77/2003, privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți.

Prin Hotărârea nr. 201/29.08.2019 a Consiliului Județean Maramureș a fost stabilit cuantumul indemnizației de periculozitate cât și de hrană pentru salvatorii montani care-și desfășoară activitatea în cadrul -----, conform Anexei I această hotărâre.

În perioada august 2019-septembrie 2020 reclamanții au primit lunar de la angajator atât indemnizația de periculozitate cât și de hrană, în perioada octombrie 2020-decembrie 2020 reclamanții au primit doar indemnizația de hrană, iar din luna ianuarie 2021 nu le-a mai fost acordată de către angajator nici indemnizația de hrană și nici indemnizația de periculozitate, deși reclamanții au apreciat că aceștia erau îndreptățiți la primirea acestor indemnizații în baza art. 19 din H.G. nr. 77/2003, raportat la Hotărârea Consiliului Județean Maramureș nr. 201/2019.

În privința celei de-a doua solicitări, respectiv a faptului că salvatorul montan are dreptul să beneficieze de programul de muncă legal și echitabil care să respecte dreptul la repausul săptămânal în zilele de sâmbătă și duminică, s-a arătat că începând cu data de 9.01.2021, în baza Dispoziției nr. 106/07.01.2021 emisă de șeful -----, reclamanților li s-a impus munca în fiecare zi de sâmbătă și duminică, repausul săptămânal fiind acordat în alte 2 zile consecutive în zilele de luni și marți ale fiecărei săptămâni.

În repetate rânduri au fost formulate diverse propuneri de program de muncă repartizat inegal și au adus la cunoștința angajatorului faptul că acest program impus nu respectă drepturile angajatului recunoscute de Codul Muncii, respectiv dreptul la repausul săptămânal de 48 de ore consecutive în zilele de sâmbătă și duminică, potrivit art. 137 alin. 1 Codul muncii, repausul săptămânal în zilele de luni și marți nu a fost stabilit prin contractul colectiv de muncă și nici prin contractul colectiv de muncă.

Reclamanții au menționat faptul că există posibilitatea de a se acorda timp liber și în alte zile decât sâmbătă și duminică, însă acest drept nu poate să fie stabilit în mod permanent și sistematic în sensul de a se acorda timp liber doar în zilele de luni și marți ale săptămânii, deoarece în acest fel se aduce atingere dreptului la viața privată a angajatului prin îngrădirea timpului petrecut cu familia la sfârșitul de săptămână, aducându-se atingere și dreptului la odihnă dat fiind faptul că activitatea salvamontistului în zilele de week-end este mult mai intensă decât activitatea salvamontistului în zilele din timpul săptămânii, atât pe timp de vară cât și pe timp de iarnă, activitățile de serviciu în week-end pe durată nedeterminată accentuând oboseala acumulată, precum și capacitatea de recuperare a salariatului, aducând atingere obiectivului de protecție a securității și sănătății muncii.

S-a apreciat că au fost încălcate principiile egalității de tratament față de toți salariații din---, unii dintre angajați beneficiind de repausul săptămânal și în zilele de sâmbătă și duminică, nu doar în timpul săptămânii, dar și dreptul angajatului la concediul de odihnă, precum și capacitatea de recuperare a salariatului aducându-se atingere obiectivului de protecție a securității și sănătății muncii.

Prin art. 137 Codul Muncii legiuitorul a stabilit regula repausului săptămânal pentru zilele de sâmbătă și duminică, această regulă neputând să fie transformată într-o excepție, astfel încât salariatul să muncească sistematic în fiecare week-end chiar dacă timpul de muncă este repartizat inegal și nici chiar atunci când este necesar pentru interesul public sau pentru desfășurarea normală a activității.

Munca sistematică în fiecare weekend sau în zilele de sărbătoare legală nu poate deveni o regulă în programul de muncă al salariatului, astfel încât nu ar trebui să depășească 50% din totalul weekend-urilor sau sărbătorilor dintr-un an.

Practica frecventă a altor servicii județene salvamont este aceea a desfășurării activității pentru o perioadă de 7 zile consecutiv, urmate de 7 zile libere consecutiv acordate.

Fără a intra în detaliile care l-au determinat pe conducătorul unității angajatoare să stabilească în mod deliberat pentru reclamanți un program în care munca în weekend a devenit regulă (relațiile tensionate cu șeful serviciului Salvamont sunt cunoscute deja, iar pe rolul Tribunalului ----există mai multe litigii în care sunt implicați reclamanții și pârâțul----), angajatorul are obligația legală să stabilească un program de muncă care să respecte drepturile salariaților, iar acest program poate fi gândit și întocmit așa încât să respecte atât drepturile salariaților. dar să acopere și nevoile serviciului public -----și desfășurarea normală a activității de salvare montană. ținând cont atât de propunerile deja efectuate de salvamontiști la conducerea unității angajatoare, cât și de practica altor servicii salvamont din alte județe ale țării.

În ceea ce privește solicitarea reclamanților de a fi remunerați cu un spor de 100% din salariul de bază pentru munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în zilele în care în conformitate cu legea nu se lucrează, au fost invocate prevederile art. 137 alin. 3 din Legea nr. 53/2003, coroborat cu art. 21 din Legea nr. 153/2017, apreciindu-se faptul că se recunoaște angajatului dreptul de a beneficia de un spor de 100% din salariul de bază pentru munca prestată în zilele de sărbătoare legală, de repaus săptămânal și în alte zile nelucrătoare.

Având în vedere că orele prestate de reclamanți în zilele de sărbătoare legală și de repaus săptămânal obișnuit nu au fost compensate prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile după efectuarea lor, iar în prezent această compensare nici nu este posibilă, au apreciat că reclamanții sunt îndreptățiți să primească sporul de 100% din salariul de bază pentru toate orele de muncă prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează.

În privința dreptului salvatorului montan de a fi remunerat cu un spor de 75/ sau de 100% din salariul de bază pentru munca suplimentară prestată este programul normal de muncă, inclusiv pentru timpul alocat pentru deplasarea la și de la locul de muncă, reclamanții au susținut că locul de muncă este stabilit în teren, aceștia desfășurând activități de patrulare preventivă și salvare montană în zonele arondate bazelor----- menționate anterior.

S-a mai susținut că în perioada 09.01.2021-18.04.2021 deplasarea la locul de muncă s-a realizat la locul de muncă cu ajutorul mașinilor personale ale reclamanților, ulterior din 19.04.2021-11.10.2021 deplasarea realizându-se cu mașinile de serviciu și intervenție, conduse de reclamanți de la punctele de plecare până la bazele de salvare.

După data de 11.10.2021, în urma dispoziției nr. 133, emise de conducătorul unității angajatoare, deplasarea nu se mai face cu mașinile de serviciu și de intervenție.

Din această perspectivă s-a susținut că sunt încălcate drepturile din cuprinsul Directivei 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului European privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru pentru angajați. Conform actelor normative menționate acest timp de

deplasare la și de la locul de muncă cu mașina de serviciu și intervenție reprezintă timp de muncă, care trebuie remunerat suplimentar, deoarece și în aceste ore de deplasare angajatul prestează muncă, se află la dispoziția angajatorului și îndeplinește sarcinile de serviciu, conducând mașina de serviciu și intervenție tocmai pentru a ajunge la bazele de salvare montană.

Reclamanții au apreciat că și în situația înc are deplasarea se face cu mașinile personale, timpul alocat deplasării la și de la locul de muncă trebuie considerat în egală măsură timp de muncă, deoarece deplasarea nu poate să fie evitată de salariat, astfel încât acesta nu poate să dispună de timpul său liber, deplasarea la bazele de salvare montană este indisolubil legată de calitatea de salvator montan și de calitatea de salvator montan, deoarece acesta nu are un loc de muncă fix, iar angajatorul nu poate să oblige angajații să rămână la bazele de salvare peste noapte ca să evite deplasarea la domiciliu .

Deplasarea la și de la locul de muncă nu a fost avută în vedere de angajator ca fiind timp de muncă, solicitându-le reclamanților să nu menționeze în rapoartele zilnice activitatea și durata deplasării.

Reclamanții au apreciat că opinia și practica angajatorului nu este corectă, fiind în total dezacord cu legislația națională și europeană a muncii, precum și cu practica judiciară existentă la nivelul C.J.U.E.

În drept a invocat temeiurile legale menționate pe parcursul cererii de chemare în judecată.

În probațiune a depus înscrisuri.

Pârâtul —a depus la dosarul cauzei la data de—, **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea acțiunii și obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată, apreciind că acțiunea este nefondată.

S-a susținut că prin HCJ nr. 201/29.08.2019 s-a stabilit cuantumul indemnizației de pericolozitate pentru perioada activității de patrulare. Începând cu data de 01.01.2021, reclamanții nu au mai dorit de-și menține calitatea de salvator montan, astfel că nu au fost convocați la operațiunile de salvare sau patrulare în afara programului de lucru. De asemenea din luna octombrie 2020, aceștia nu au mai participat la activități de patrulare sau salvare în afara programului de lucru, astfel că plata indemnizației de pericolozitate s-ar limita la activitățile enumerate, realizate individual în cadrul programului de lucru, strict pentru orele de activitate în acțiuni de salvare.

Pentru activitățile de patrulare și salvare în munți ale salariaților, eventualele indemnizații de pericolozitate se puteau realiza numai în baza unui referat justificativ întocmit de salariat în acest scop, în care să se indice durata de timp a activităților de patrulare sau salvare. Reclamanții nu au făcut astfel de solicitări justificate, motiv pentru care nu au fost efectuate plăți.

În privința programului de lucru, respectiv a faptului că repaosul săptămânal a fost stabilit pentru zilele de luni și marți , acesta a fost dispus prin Dispoziția Șefului -----nr. 108/22.01.2021 emisă în baza art. 15 din ROI, iar această dispoziție nu a fost contestată de niciunul dintre reclamanți. În acest sens au fost invocate prevederile art. 268 alin. 1 lit. a din Codul muncii, respectiv art. 35 alin. 1 C.proc.civ., potrivit cărora cererea în constatare este inadmisibilă dacă există posibilitatea formulării unei cereri în realizare.

Mai mult decât atât, s-a arătat că față de faptul că cererea este tardiv formulată, nefiind respectat termenul de 30 de zile, raportat la specificul activității de salvare montană, aceasta presupune și prezența salvatorilor montani în arealul arondat, cu preponderență în perioada aflului de turiști, fiind notoriu faptul că în zilele de sâmbătă și duminică aflul de turiști este mai mare.

În privința solicitărilor aferente sporului de 100%, s-a arătat că acest spor nu poate să fie acordat pentru durata normală a timpului de muncă, acest spor fiind calculat doar în cazul în care angajatul efectuează ore suplimentare.

În cazul reclamanților potrivit Dispoziției nr. 108/22.01.2021 a Șefului-----, zilele libere sunt cele de luni și marți zile în care reclamanții au fost liberi. În ceea ce privește prevederile art.

137 alin. 3 C.muncii, acestea se referă la o altă situație, respectiv la faptul că acest spor este necesar să fie stabilit prin Contractul colectiv de muncă, iar astfel de sporuri nu au fost stabilite.

S-a menționat în cuprinsul întâmpinării că nu se poate reține faptul că nici solicitarea de a se stabili ca ore suplimentare durată în care reclamanții se deplasează de la domiciliu la locul de muncă. S-a arătat că potrivit ROI, activitatea serviciului se desfășoară la sediul unității din---, sau la sediul bazelor de salvare și intervenție. Pe de altă parte s-a susținut că nu există niciun temei legal pentru a se stabili că această perioadă reprezintă ore suplimentare.

În drept, a invocat dispozițiile art. 205 și urm. C.pr.civ, precum și actele normative indicate în text.

În probațiune a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, interrogatoriul reclamanților și proba testimonială.

II. La termenul din data de 26 iunie 2024, instanța a pus în discuția părților aplicabilitatea în cauză a prevederilor O.U.G. nr. 62/2024, solicitând părților să își expună punctul de vedere cu privire la incidența acestui act normativ, urmând să se pună în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

III. Normele legale aplicabile prezentului litigiu:

Potrivit prevederilor art. 19 alin. 1, respectiv ale art. 19 alin. 2 din HG nr. 77/2003:

„(1) Fiecare membru al formației SALVAMONT primește, pe perioada activității de patrulare, precum și de salvare în munți constând în căutarea, acordarea primului ajutor medical și transportul accidentatului, o indemnizație de pericolozitate care se stabilește prin hotărâre a consiliului județean sau local, în raport cu riscurile și cu condițiile naturale specifice, precum și cheltuielile de cazare și transport.

(2) Pe perioada participării la activitățile prevăzute la alin. (1), precum și la formele de pregătire profesională a salvatorilor montani, aceștia beneficiază de o indemnizație de hrană echivalentă cu baremul de hrană al sportivilor de performanță.”

În cuprinsul art. 137 alin. 2 și 3 din Legea nr. 53/2003, privind Codul muncii se arată că:
„(2) În cazul în care repausul în zilele de sâmbătă și duminică ar prejudicia interesul public sau desfășurarea normală a activității, repausul săptămânal poate fi acordat și în alte zile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) salariații vor beneficia de un spor la salariu stabilit prin contractul colectiv de muncă sau, după caz, prin contractul individual de muncă.”

Potrivit art. 21 alin. 3 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice *„(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.”*

IV. Admisibilitatea sesizării

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2044, această ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. De asemenea, potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, *„Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și*

constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată".

Dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu cele ale Legii nr 134/2010 privind codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie (art. 4).

Analizând îndeplinirea cumulativă a condițiilor ce rezultă din textul legal menționat, se constată că raportat la obiectul cauzei litigiul se încadrează în categoria proceselor la care face referire art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2024.

În ce privește îndeplinirea condiției ca soluționarea pe fond a prezentei cauze să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere se constată îndeplinită și această condiție cu privire la cererile din acțiune pentru care urmează a fi dispusă sesizarea. Astfel, reclamanții au solicitat acordarea unor drepturi de natură salarială, apreciind că aceștia sunt îndreptățiți să beneficieze de aceste drepturi, iar salariul reclamanților este plătit din fonduri publice.

Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii și Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu au fost identificate hotărâri în care să fie analizate problemele de drept care sunt necesar a fi interpretate în prezentul litigiu, astfel că și aceasta nici nu face obiectul unui dosar pe rolul celor două structuri jurisdicționale, în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților

Reclamanții au arătat că din punctul lor de vedere nu solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că problemele de drept care trebuie interpretate în prezentul litigiu sunt clare, reclamanții fiind în drept să beneficieze de drepturile solicitate în cererea de chemare în judecată.

Pârâtul -----a depus la dosarul cauzei la data de -----, note de ședință, în cuprinsul cărora a arătat că, în ceea ce privește incidența OUG nr. 62/2024, nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Totodată a invocat excepția lipsei interesului procesual în ceea ce privește capătul nr. 2 al de cerere al acțiunii, motivat de faptul că, niciunul dintre reclamanți nu mai are calitatea de salariat al pârâtului-----.

VI. Punctul de vedere al instanței.

Reclamanții erau angajați ai-----, desfășurându-și activitatea la-----, respectiv -----.

Reclamanții -----și -----au domiciliul în-----, reclamanții ----și -----domiciliază în-----, iar reclamantul -----are domiciliul în -----.

În ceea ce privește modalitatea de interpretare a prevederilor art. 19 din H.G. 77/2003, instanța apreciază că în favoarea salvatorilor montani au fost stabilite dreptul de a beneficia de indemnizația de pericolozitate și de indemnizația de hrană.

În prezenta cauză reclamanții au apreciat că beneficiul drepturilor stabilite de art. 19 din HG nr. 77/2003 se datorează pentru toată perioada în care nu a fost acordate aceste drepturi, simplul fapt al desfășurării activității în cadrul -----și a împrejurării că ordonatorul de credite a aprobat, prin Hotărârea Consiliului Județean cuantumul sumelor datorate cu acest titlu, fiind suficient.

Pârâtul -----a apreciat că nu se pot acorda aceste drepturi decât în situația în care salvatorii montani participă la activitățile stabilite potrivit art. 19 alin. 1, respectiv alin. 2 din HG nr. 77/2003.

Se apreciază de către completul de judecată că textul legal trebuie interpretat în sensul că respectivele drepturi pot să fie acordate în măsura în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de articolul anterior menționat. Așadar pentru soluționarea litigiului este necesar a se avea în vedere și a se proba îndeplinirea condițiilor prevăzute în actul normativ care a dat naștere dreptului.

În ceea ce privește modalitatea de interpretare a prevederilor art. 137 alin. 3 din Legea nr. 53/2003, privind Codul muncii, prin raportare la prevederile art. 21 alin. 3 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice se apreciază că în măsura în care se poate constata faptul că regula de acordare a timpului liber în zilele de sâmbătă și duminică, nu este respectată, devenind regulă acordarea a două zile libere în zilele de luni și marți ale săptămânii, se poate acorda sporul prevăzut de art. 137 alin. 3 din Codul muncii, în măsura în care este probată o astfel de stare de fapt.

În privința susținerii că art. 21 alin. 3 din Legea nr. 153/2017 trebuie interpretat în sensul că și timpul afectat de către angajat pentru deplasarea de la domiciliul declarat la locul de muncă constituie timp de lucru, astfel că acesta trebuie însumat cu timpul efectiv de muncă, astfel că angajatul desfășoară ore suplimentare, se apreciază că instanța trebuie să analizeze și să lămurească înțelesul noțiunii de timp de muncă.

Se apreciază că intenția legiuitorului a fost aceea să stabilească timpul normal de muncă, iar aceasta este menționat în cuprinsul contractului individual de muncă. Durata de deplasare de la domiciliu până la adresa la care desfășoară activitatea în folosul și în interesul angajatorului.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 1 și art. 2 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile conform dispozitivului.

În temeiul art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, se va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Prezenta încheiere se va comunica, prin adresă, Înaltei Curți de Casație și Justiție (atașându-se, în copie, cererea de chemare în judecată, întâmpinarea depusă la dosarul cauzei), se va aduce la cunoștință prezenta încheiere Tribunalului----- în vederea comunicării conform dispozițiilor art. 2 alin 2 din OUG 62/2024.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 1 alin. 1 și a art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2004, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarelor probleme de drept:

1. Dacă indemnizația de pericolozitate reglementată de art. 19 alin. 1 din HG nr. 77/2003, respectiv, indemnizația de hrană reglementată de art. 19 alin. 2 din HG nr. 77/2003 se datorează indiferent de faptul că salvatorul motan a participat la acțiunile prevăzute în cuprinsul art. 19 din HG 77/2003, dacă valoarea acestor drepturi a fost stabilită prin hotărârea consiliului județean?
2. Dacă prevederile art. 137 alin. 3 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, raportat la prevederile art. 21 alin. 3 din Legea nr. 153/2017, privind Codul muncii trebuie interpretate în sensul că angajații care beneficiază de timpul aferent repaosului săptămânal în alte 2 zile consecutive, decât sâmbăta și duminica, beneficiază de sporul de 100% raportat la salariul de bază pentru activitatea efectiv desfășurată în zilele de sâmbătă și duminică, indiferent de faptul că au fost efectuate ore suplimentare?

3. Dacă prevederile art. 21 alin. 3 din Legea nr. 153/2017 trebuie interpretate în sensul că angajatul poate beneficia de sporul de 75/%, sau de 100% din salariul de bază pentru perioada de timp în care realizează deplasarea de la domiciliu la locul de muncă?

În temeiul art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentului dosar până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi,-

PREȘEDINTE

-----, -----
ASISTENȚI JUDICIARI

GREFIER